

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор Роман ПЕТРИШИН
„24” квітня 2024 р.
Код 0207240

ПРОГРАМА

вступного випробування з **ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ**
на здобуття ОКР «Магістр»
(гуманітарні факультети)

Схвалено Вченою радою факультету іноземних мов
Протокол № 3 від «11» квітня 2024 р.

Голова ради

Осовська І.М.

Чернівці – 2024

ВСТУП

До переліку вступних іспитів до магістратури внесено іспит з іноземної мови, який відбувається за поданням рекомендацій випускових кафедр та заяв студентів, які отримали ступінь бакалавра і мають намір продовжувати навчання у магістратурі.

Вимоги вступного іспиту до магістратури з іноземної мови базуються на рівні володіння іноземною мовою B2, який є стандартом для ступеня бакалавра і є загальним для студентів різних спеціальностей. Ці вимоги передбачають володіння вміннями та навичками з різних типів мовленнєвої поведінки і відповідають рівню B2.

Мета проведення вступного іспиту до магістратури з іноземної мови – перевірка знань, практичних навичок та вмінь, пов'язаних зі всіма видами мовленнєвої діяльності, отриманих в процесі оволодіння іноземною мовою за професійним спрямуванням на рівні «Бакалавр».

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗМІСТУ ПРОГРАМИ

Програма вступного екзамену з дисципліни «Іноземна мова» базується на:

- дескрипторах рівнів володіння мовою, запропонованих Загальноєвропейськими Рекомендаціями з мовної освіти у сфері викладання, вивчення та оцінювання мов (2001р.);
- вимогах освітньо-кваліфікаційних характеристик (ОКХ) випускників, затверджених Міністерством освіти і науки України;

ВИМОГИ ДО ЗДІБНОСТЕЙ І ПІДГОТОВЛЕНOSTІ АБІТУРІЄНТІВ.

Фаховий рівень магістра передбачає вільно й правильно спілкуватися іноземною мовою в усіх видах мовленнєвої діяльності (з дотриманням усіх фонетичних, лексико-синтаксичних, граматичних норм) в різних ситуаціях, володіти основними поняттями, концепціями та фактами фахової підготовки.

Абітурієнти повинні знати:

- основні особливості французької мови і правила її функціонування в процесі комунікації;
- особливості соціокультурного розвитку Франції.
- особливості монологічного та діалогічного мовлення в ситуаціях неофіційного та офіційного спілкування з професійної, суспільно-політичної, культурно-естетичної та побутової тематики;
- особливості граматичних структур, що є необхідними для гнучкого вираження відповідних функцій та понять, а також для розуміння і продукування широкого кола текстів в академічній та професійній сферах;
- особливості синтаксису, щоб дати можливість розпізнавати і продукувати широке коло текстів в академічній та професійній сферах;
- широкий діапазон словникового запасу (у тому числі термінології), що є необхідним в академічній та професійній сферах.

Іспит проводиться у вигляді тестових завдання, спрямованих на перевірку рівня мовленнєвої компетенції з урахуванням наявності знань з граматики:

Іменник. Рід.

Вираження роду іменників за допомогою додавання е до іменників чоловічого роду з відповідними змінами у вимові та в написанні (un candidat – une candidate; un ouvrier – une ouvrière; un Persan – une Persane; un musicien – une musicienne; un Breton – une Bretonne; un Roumain – une Roumaine; un voisin – une voisine; le cadet – la cadette); а також за допомогою зміни суфіксів -eur/-euse (un vendeur – une vendeuse); -teur/-trice (un acteur – une actrice).

Число. Утворення числа іменників за допомогою додавання букви s до форми

однини, а також за допомогою детермінативів: un livre – des livres, son livre – ses livres. Особливості утворення множини іменників, які закінчуються на –au, –eau, –eu, –al, –ail, –ou (un journal – des journaux, un tableau – des tableaux, un cheveu – des cheveux, un détail – des détails, un trou – des trous, un noyau – des noyaux). Множина іменників, які закінчуються на –x, –s, –z (une voix – des voix, un fils – des fils, un nez – des nez).

Артикль. Функції артиклів. Неозначений артикль, його форми (un, une, des). Означений артикль, його форми (le, la, l', les). Злитий артикль (au, aux, du, des). Частковий артикль (du, de la). Невживання артикля. Детермінативи. Вказівні прикметники (ce, cet, cette, ces). Присвійні займенникові прикметники (mon, ton, son, notre, votre, leur,). Неозначені прикметники (chaque, quelque, autre). Питальний прикметник quel, його форми і вживання. Вживання неозначеного артикля перед власними назвами. Випадки заміни неозначеного артикля прийменником **de**. Основні випадки неживання артикля. Відсутність артикля перед іменниками **matin** і **soir**. Форми і вживання часткового артикля з іменниками. Випадки неживання часткового артикля. Граматична диференціація злитого й часткового артикля.

Прикметник. *Pið.* Утворення жіночого роду прикметників з додаванням на письмі букви **e** до форми чоловічого роду і вимови кінцевої приголосної (grand – grande). Утворення числа іменників за допомогою зміни закінчень та суфіксів –f/-ve (actif – active), –er/-ère (léger – légère), –s/-sse (bas – basse), –on/-onne (bon – bonne), –eux/-euse (heureux – heureuse), –teur/-trice (libérateur – libératrice).

Число. Утворення множини прикметників за допомогою додавання на письмі букви **s** до форми однини (grande – grandes). Множина прикметників, що закінчуються на –al, –eau (principal – principaux, beau – beaux).

Узгодження прикметника з іменником (un bon exemple – de bons exemples). Форма прикметника, що відноситься до іменників різного роду (Le chapeau et la robe noirs).

Місце означення в реченні.

Ступені порівняння прикметників. Утворення ступенів порівняння (Ma chambre est aussi grande que la tienne. Ma chambre est plus grande que la tienne. Ma chambre est moins grande que la tienne.).

Суплетивна форма ступенів порівняння прикметника bon (C'est mon meilleur ami.).

Місце прикметників-означень. Зміна значення прикметника залежно від його місця стосовно іменника - питання до прямого і непрямого додатків. Обмежувальний прикметник **seul**. Утворення ступенів порівняння прикметників (вища й найвища). Функціональна диференціація неозначених прикметників **quelques** і **plusieurs**. О новні правила утворення жіночого роду прикметників. Основні правила утворення множини прикметників.

Прислівник. Утворення прислівників від прикметників жіночого роду за допомогою суфікса –ment (lent – lentement, heureux – heureusement, grave –

gravement).

Ступені порівняння прислівників (Je marche plus lentement que toi.).

Суплетивні форми ступенів порівняння прислівників bien, beaucoup, peu (Il connaît cet homme mieux que moi.).

Місце прислівників у реченні:

а) в простій формі дієслова (Le matin ils se promenaient souvent.);

б) в складній формі дієслова (Cette fois il a bien compris la situation. Il est sorti tout doucement.).

Місце прислівників часу і місця (Demain, j'irai avec vous. Il arrivera demain. Nous vous attendrons ici.).

Прислівники, що виражають ствердження і заперечення.

Займенникові прислівники en, y (Nous y allons avec nos amis. Vous en reviendrez tard.).

Прислівники tout, même (Il est devenu tout rouge. Elle n'a même pas répondu à cette lettre.).

Питальні прислівники quand, comment, pourquoi, où, d'où, combien.

Особливості формування прислівників на **-ment**. Особливості формування прислівників на **-amment, -emment**. Місце прислівників у складних часах. Особливості формування ступенів порівняння прислівників.

Займенник. Особові займенники. Придієслівні (ненаголошені) займенники. Місце придієслівних займенників і їх функції. Самостійні (наголошені) особові займенники. Особливості їх вживання.

En, y в ролі займенників. Їх місце у реченні.

Безособовий займенник il (il pleut, il y a).

Вказівні займенники середнього роду ce, cela, ça.

Відносні займенники qui, que, quoi, où.

Неозначений займенник on (On parle.).

Питальні займенники qui, que, quoi (Que faites-vous? Qui parle? Quoi de neuf?).

Місце особових займенників в складних часах. Вживання неозначених займенників **quelque chose – rien**. Місце двох займенників-додатків при дієслові в простих часах (стверджувальна, питальна, заперечна та питально-заперечна форми). Форми й вживання особових самостійних займенників. Вживання особового зворотного займенник **se**. Вживання особового займенника середнього роду **le**. Особливості вживання відносних займенників **qui, que**. Функціонування неозначено-заперечних займенників **personne, rien, jamais, plus, nulle part** та порядок їх слідування у реченні. Форми й вживання простих і складних відносних займенників. Прості й складні форми вказівних займенників та особливості їх вживання. Особливості вживання особових ненаголошених і наголошених придієслівних займенників.

Дієслово. Групи і часи дієслова. Утворення часів. Типи відмінювання: I група, II група, III група. Розподіл дієслів за типом відмінювання в залежності від закінчень в інфінітиві. Особливості відмінювання дієслів I групи. Чергування

основ (espérer – j'espère).

Орфографічні особливості (placer – nous plaçons).

Дієслова II групи. Особливості їх відмінювання (je finis – nous finissons).

Дієслова III групи. Особливості їх відмінювання. Дієслова être, avoir, faire, dire, aller, pouvoir, vouloir... Підгрупи дієслів III групи за типом зміни основ (je prends – nous prenons, j'attends – nous attendons).

Відмінювання дієслів у стверджувальній, заперечній і питальній формах.

Часи дійсного способу.

Présent. Утворення. Вживання для позначення дії, яка відбувається в момент говоріння (Je me prépare à mon examen de français.); для позначення звичайної дії в теперішньому часі (Je me lève toujours à 7 heures. La chaleur change l'état des corps.); для позначення майбутньої дії (Je pars demain); для позначення майбутньої дії в умовному реченні після сполучника si (Si je suis libre, j'irai avec vous).

Passé composé. Утворення. Passé composé займенникових дієслів. Узгодження participe passé дієслова, що відмінюється з допоміжними дієсловами avoir, être. Вживання Passé composé для позначення завершеної дії в минулому, що пов'язана з теперішнім (J'ai beaucoup travaillé aujourd'hui); для позначення обмеженої за тривалістю дії в минулому (Il a travaillé dans les champs toute sa vie.).

Passé immédiat. Утворення. Вживання для позначення близької минулої дії по відношенню до теперішньої (Je viens d'apporter cette nouvelle).

Futur simple. Утворення. Вживання для позначення майбутньої дії по відношенню до теперішньої (Je viendrai chez vous demain.).

Futur immédiat. Утворення. Вживання для позначення близької майбутньої дії по відношенню до теперішнього часу (Je vais vous raconter cette histoire.).

Impératif. Утворення. Вживання для вираження наказу, прохання (Lisez cet article. Apportez ce livre, s'il vous plaît.).

Безособові форми дієслів.

Imparfait. Утворення. Вживання для позначення одночасних дій в минулому (Pendant que la mère préparait le dîner, les enfants faisaient leurs devoirs.); для позначення довготривалої дії, на фоні якої відбуваються інші дії (Je lisais quand on a frappé à la porte.); для позначення дії в минулому, що повторюється (Chaque matin je faisais une courte promenade.). Граматична й лексична відмінності у вживанні дієслівних часів imparfait і passé composé

Futur simple. Утворення й вживання дієслівного часу futur simple.

Passé simple. Утворення і вживання дієслівного часу Passé simple. Функціональна диференціація дієслівних часів passé simple і passé composé.

Plus-que-parfait. Утворення. Вживання для позначення минулої дії в минулому (Quand Tartarin se réveilla, le soleil s'était déjà levé.). функціональна диференціація дієслівних часів Plus-que-parfait, Passé composé та Imparfait.

Futur dans le passé. Утворення. Вживання для позначення майбутньої дії по відношенню до минулого часу (Il m'a dit qu'il viendrait dans quelques jours).

Пасивна форма. Утворення. Вживання (Ce travail est fait par moi. La terre est couverte de neige).

Узгодження часів. Правила узгодження часів дійсного способу: план теперішнього й минулого часу.

Пасивна форма дієслова. Утворення пасивної форми дієслова. Вживання прийменників *par* і *de* перед додатком-агенсом.

Participe passé. Правила узгодження *Participe passé* із підметом речення.

Participe présent і adjectif verbal. О собливості утворення і вживання *Participe présent* і *adjectif verbal*.

Participe passé composé. Утворення і вживання *Participe passé composé*

Утворення та вживання *Conditionnel présent*. Утворення та вживання *Conditionnel passé* в складному реченні. Вживання *Conditionnel passé* в простому реченні.

Числівник. Кількісні числівники. Вживання кількісних числівників в датах (*le trois avril*); для вказування сторінок, розділів (*la page trois*); для позначення десятиліть (*les années trente*).

Порядкові числівники. Утворення порядкових числівників за допомогою суфікса – *ième* (*troisième*).

Прийменник. Злиття прийменників *à* і *de* з означеним артиклем (*au lycée, la porte du salon, s'adresser aux étudiants*).

Речення

Просте незалежне речення. Типи речень: розповідне, питальне, окличне.

Порядок слів в розповідному і питальному реченнях. Стверджувальне і заперечне речення. Питально-заперечне речення. Порядок слів у реченні з словами автора. Безособові речення типу *Il pleut*. Конструкція із зворотом *il est, il y a*.

Складносурядне речення.

Складнопідрядні означальні речення з підрядним додатковим, які вводяться сполучником *que*. Складнопідрядні відносні речення, що вводяться відносними займенниками *qui, que*. Складнопідрядні речення з підрядним причини, які вводяться сполучниками *parce que, comme*. Складнопідрядні умовні речення, які вводяться сполучником *si*. Складнопідрядні речення з підрядним часу, які вводяться сполучниками *quand, pendant que*. Узгодження часів в складнопідрядному реченні.

Складнопідрядні означальні, які вводяться простими та складними відносними займенниками (*dont, le quel, où* і т.п.).

Складнопідрядні обставинні часу, місця, причини, умовні, порівняльні.

Складнопідрядні обставинні місця, які вводяться сполучниками *où, d'où, par où*.

Складнопідрядні обставинні порівняльні, які вводяться сполучниками *comme, comme si, plus que, autant que*.

Непряма мова.

Словотворення як засіб забезпечення мовної здогадки

Словотворчі моделі, афіксальним елементом котрих є:

а). суфікси іменника -eur/-euse, -ateur/-atrice, -ien/-ienne, які вказують на професію, рід діяльності (travailleur, physicien, dessinateur); -ien/-ienne, -ais/ -aise для позначення жителів міст, національності (Parisien, Français); -age для позначення конкретної дії (montage); -esse, -eur, -té для позначення фізичної і моральної характеристики (faiblesse, douleur, bonté);

б). суфікси прикметника -able, -ible для позначення властивості бути об'єктом дії (lavable, lisible); -ais/ -aise для позначення національності, приналежності до певного міста (Marseillais);

в). суфікс прислівників -ment для утворення прислівників способу дії (attentivement, lentement);

г). префікси дієслів, іменників, прикметників dé-, dés- з заперечним значенням (désorienter, désaccord, désagréable);

д). префікс прикметників -in з заперечним значенням (incapable);

е). префікс дієслів re-, зі значенням повторення (refaire, relire);

Суфікси іменника: -ade (f) для позначення руху або різних продуктів (promenade, galopade, limonade); -age (m) для позначення групи предметів або їх узагальнення (feuillage, plumage); -ude, -tude (f) для позначення моральної якості або стану (exactitude, solitude); -ure (f) для позначення якоїсь якості або результату дії (droiture, déchirure, piqûre); -ie (f) для позначення моральних якостей або стану (mélancolie); -ment (m) для позначення абстрактної дії, результату дії, технічних термінів (raisonnement, bâtiment, déraillement); -aille (f), -ard (m) зі зменшувальним чи відтінком (ferraille, vieillard); -ite (f) для позначення хвороби (bronchite).

Суфікси прикметника: -âtre для позначення відтінку кольору (jaunâtre).

Суфікси дієслова: -is, -if для позначення дії (agoniser, planifier, glorifier); -ass, -aill, -ot з відтінком (rêvasser, écrivain, voter); -et, -ill, -onn зі зменшувальним значенням (tousoter, sautiller, chanter).

Складні слова: а) іменники: дієслово в наказовому способі + іменник додаток (brise-glace, couvre-feu, gratte-ciel); прийменник або прислівник + іменник (avant-scène, presque); прикметник + іменник (bonhomme); б) прикметники: прислівник + прикметник, утворений від прислівника (bienveillant, malveillant). Конверсія. Субстантивовані прикметники (le calme, le beau); дієслова (le devoir, le coucher de soleil); прислівники теперішнього чи минулого часу (le passé, un blessé, un manifestant); прислівники (le bien, le mal); ад'єктивовані іменники (un chapeau-paille, des bas nylon).

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ІСПИТУ

СТРУКТУРА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

З ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ

Через необхідність комплексної перевірки вищезазначених умінь та навичок, іспит проводиться у вигляді письмового випробування і містить

лексико-граматичний матеріал, який засвоєно студентами під час вивчення дисципліни «Іноземна мова» в рамках підготовки за ОКР «Бакалавр». Формат вступного іспиту з іноземної мови до магістратури базується на вимогах рівня володіння мовою B2.

Вступний іспит з іноземної мови передбачає письмове виконання абітурієнтом екзаменаційних тестових завдань за вказаний час (2 години). Екзаменаційні тестові завдання складаються на основі лексичного та граматичного матеріалу, засвоєного абітурієнтами в рамках основного курсу з іноземної мови за ОКР «Бакалавр». Користування лексикографічними джерелами, мобільними телефонами та іншими допоміжними засобами під час вступного випробування не допускається.

СТРУКТУРА ТЕСТОВОГО ЗАВДАННЯ

Екзаменаційний тест з іноземної мови складається з 20 тестових завдань, до кожного з яких пропонується чотири варіанти вибору. Виконання тестового завдання здійснюється шляхом заповнення аркушу відповідей із зазначенням відповідної інформації про абітурієнта, номера завдання та номера обраного варіанту відповіді.

Лексичне наповнення та граматична складова бази тестових завдань визначаються фаховими знаннями, отриманими абітурієнтами в межах підготовки за ОКР «Бакалавр». Екзаменаційний вступний тест передбачає перевірку навичок використання основних граматичних структур, а також стилістичної та прагматичної компетенції з використання граматичних структур в реальній мовній комунікації.

ЗРАЗОК ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО ТЕСТОВОГО ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ ЗА ОКР «МАГІСТР» :

I. Виберіть слово, яке відповідає формі жіночого роду іменника *père*:

1. mère 2. peresse 3. pèree 4. pèrette

II. Виберіть слово, яке відповідає формі жіночого роду прикметника *petit*:

1. petit 2. petite 3. petite 4. petie

III. Виберіть слово, яке відповідає формі множини іменника *pays*:

1. pays 2. paux 3. payses 4. payss

IV. Виберіть відповідний вказівний прикметник: ... *acteur est très talentueux*

1. Ce 2. Cet 3. Cette 4. Ces

V. Виберіть відповідний присвійний прикметник : ... *école est très grande*

1. Mes 2. Ma 3. Mon 4. Leurs

VI. Виберіть відповідний відносний займенник : *Je cherche mon frère ... vous connaissez bien.*

1. qui 2. que 3. lequel 4. quoi

VII. Виберіть дієслівну форму, яка відповідає теперішньому часу дієслова *être* :

1. j'étais 2. je serais 3. je serai 4. je suis

VIII. Виберіть дієслівну форму, яку потрібно вжити у цьому реченні : *Il a dit qu'il ... content de nous voir.*

1. est 2. était 3. étaient 4. sont

IX. Виберіть дієслівну форму, яку потрібно вжити у цьому реченні : *Si tu étais libre demain, nous.....aller à la campagne.*

1. pouvons 2. pourrions 3. pouvions 4. pourrions

X. Виберіть дієслівну форму, яку потрібно вжити у цьому реченні : *Voilà les revues que j'ai déjà ...*

1. lu 2. lue 3. lus 4. lues

XI. Виберіть займенник, який може замінити виділений член речення : *Il a déjà écrit à ses amis.* – *Il ... a déjà écrit.*

1. leur 2. les 3. lui 4. à eux

XII. Виберіть зайве слово серед запропонованих :

1. maître 2. élève 3. école 4. maison

XIII. Замініть синонімом : *Le professeur dit bonjour à ses élèves.* – *Le professeur ... ses élèves.*

1. aide 2. salue 3. interroge 4. applaudit

XIV. Виберіть слово, яке підходить за контекстом : *D'abord il lui a écrit et.....a téléphoné.*

1. puis 2. pendant 3. quand 4. parce que

XV. Виберіть частину речення, яка підходить за контекстом : *Il s'est levé très tôt, ... et après quoi est allé au bureau.*

1. a pris son petit déjeuner 2. a dîné 3. a pris part 4. a pris froid

XVI. Виберіть речення, яке виражає ввічливе прохання:

1. Je veux te voir à ce concert. 2. Je voudrais te voir à ce concert.
3. Viens à ce concert ! 4. Tu dois venir à ce concert.

XVII. Виберіть речення, яке виражає ту саму думку : *Il faut beaucoup travailler pour parler bien français.*

1. Faut-il beaucoup travailler pour parler français ?
2. Il ne faut pas beaucoup travailler pour parler bien français.
3. Il faut employer beaucoup d'efforts pour parler bien français.
4. Il fait beaucoup pour parler bien français.

XVIII. Виберіть речення, яке логічно завершує думку: *Il n'a pas fait ce travail...*

1. alors, il doit avoir honte
2. parce qu'il doit avoir honte
3. comme il doit avoir honte
4. s'il avait honte

XIX. Виберіть закінчення речення, яке виражає непряме питання: *Il a demandé*

...

1. que Pierre cherche cette lettre
2. qui cherche Pierre
3. à Pierre de chercher cette lettre
4. Pierre qui cherche cette lettre

XX. Визначте термін за наведеною дефініцією

«*Mot qui peut remplacer un adjectif,*

une phrase, un nom, et qui a toutes les fonctions d'un nom» :

1. le substantif
2. le pronom
3. le verbe
4. l'adjectif

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Beudet S. Réussir le DALF. Entraînement à la compréhension orale. Unité B2. – P. : Hatier, 1996. – 64 p.
2. Bérard E., Canier Y., Lavenne Ch. Tempo : méthode de français. – Paris, Les éditions Didier, 1996.
3. Bescherelle: La Conjugaison. L'Orthographe. La Grammaire. – P. : Hatier, 1990.
4. Monnerie A. Intercode I. Méthode de français langue étrangère. Adultes débutants. – P. : Nathan, 1989. – 200 p.
5. Костюк О. Л. Français, niveau intermédiaire DELF : Навч. посіб. для вищ. навч. закл. – Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2001. 224с.
6. Мандзак І. А. Підручник з французької мови. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. – 335с.
7. Поглиблений курс французької мови / Г.Г. Крючков, В.С. Хлопук, С.Г. Варламова, П.В. Студенець – К.: Вища школа, 2000.
8. Котелевська Р.А. Французька мова (за професійним спрямуванням): Практикум з граматики. – Чернівці, 2006. – 115 с.
9. Самойлова О.П., Комірна Є.В. Посібник з практичної граматики французької мови. – К.: Вид-во центр КНЛУ, 2005

Додаткова література

1. Berthet A., Hugot C., Kizirian V., Sampsonis B., Waendendries M. Alter ego. Méthode de français. A1. – P. : Hachette, 2001. – 184 p.

2. Braem B. Réussir le DELF. Unité A2. – P. : Hatier, 1994. – 64 p.
3. Dayez Y. Guide des sujets du DELF et du DALF. – P. : Didier, 2001. – 190p.
4. Descortes Ch., Morsel M.-H., Richou C. L'exercisier. L'expression française pour le niveau intermédiaire. – Grenoble : Presse universitaire de Grenoble, 1997. – 335 p.
5. Grammaire Larousse. – P. : Librairie Larousse, 1936.
6. Guide de conversation. – P. : Didier, 1991. – 177 p.
7. Kaneman-Pougatch M. Café-crème 1. Méthode de français. – P. : Hachette FLE, 1997. – 192 p.
8. Robert P. Dictionnaire alphabétique et analogue de la langue française. – P., 1973.
9. Здрастуй, світе! Посібник для читання з французької мови для учнів загальноосвітніх навчальних закладів / Укл.: Пустовіт Т.І., Пашко Л.А. – 2-е допов. вид. – Київ: КНТ, 2004. – 319 с.
10. Лабораторні роботи з розмовної практики для студентів французького відділення / Укл. Прохоренко Л.Г., Івасютин І.А., Шаповал А.А. – Чернівці: Рута, 1994. – 52 с.
11. Лисенко О. Посібник з граматики французької мови. – К.: Вадим Карпенко, 2007. – 230 с.
12. Розмовна практика: (Тематична лексика) / Укл. Г.Ф.Драненко. – Чернівці: Рута, 2001. – 32 с.
13. Яблонська-Юсик І.В. Fautes typiques du français (synonymes) : Навчально-методичний посібник для студентів II-IV курсів факультету іноземних мов. – Тернопіль: ТНПУ імені В.Гнатюка, 2007. – 144 с.
14. Сваткова Т.Д., Ведіна І.В. Франція: Посібник з країнознавства. – К.: Видавець Карпенко В.М., 2008. – 280 с

Програму затверджено на засіданні предметної комісії кафедри романської філології та перекладу факультету іноземних мов Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича (протокол № 2 від 19.11.2013 р.)

Голова фахової комісії

М.Р. Смірнова

**Критерії оцінювання знань
на вступному іспиті іноземної мови
(ОКР «Магістр»)**

Застосовується 100-бальна система оцінювання відповідей за шкалою від 100 до 200 балів.

За кожну правильну відповідь на тестове питання ставиться 5 балів, за неправильну відповідь – 0 балів. Підсумкова оцінка рівна сумі набраних балів (від 0 – до 100), збільшеній на 100. Мінімальна кількість балів для допуску до наступного вступного випробування (до участі в конкурсі на зарахування) становить 124.